

Zingen na Zadkine -De Rotterdamse School-

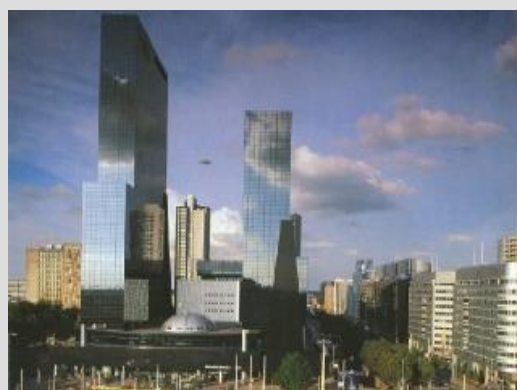
door het

EGIDIUS KWARTET

Peter de Groot/altus, Marco van de Klundert/tenor,
Hans Wijers/bariton, Donald Bentvelsen/bas

De dramatische icoon van Rotterdam, het beeld van Ossip Zadkine geeft goed de situatie weer: Het oude culturele hart is weg en op de puinhopen herbouwde men een moderne stad. Het beeld van een schreeuwende mens sluit goed aan bij de naoorlogse dynamiek, de dynamiek van een veranderde klankwereld en van het Modernisme (het Nieuwe Bouwen). Dat schiep ruimte voor *urban villa's* (Neo-modernisme), culminerend in het Supermodernisme van nu, met *hi-tech* architectuur, en door media, techniek en jongerencultuur gedomineerde kunstuitingen. Een jonge, levendige stad.

In het programma *Zingen na Zadkine* wordt in twee keer een half uur tijd de verandering in de vocale klassieke muziek van deze stad in kaart gebracht; van een lyrisch ambachtelijke, elitair kunstzinnige naar een experimentele, vaak associatieve en elektronische, hier en daar eclectische, door popcultuur beïnvloede stijl. De stad Rotterdam zelf is hierin zowel het bindend element (alle componisten in dit programma hebben een belangrijke link met de stad) als metafoor, namelijk voor dynamiek, verandering en modernisme.

Veelbetekenend begint het programma met een 'woestenberg': werken van de na de oorlog 'opgedroogde' Alexander Voormolen († 1980) en van de verguisde Henk Badings († 1987) die compositieleraar was in Rotterdam. Daarna komen de naoorlogse generaties aan bod. Badings' late opvolgers, Klaas de Vries en Peter-Jan Wagemans zouden de grondleggers worden van wat met enige overdrijving *De Rotterdamse School* genoemd zou kunnen worden. Karakteristiek daaraan is dat voor beiden en voor veel van hun leerlingen de intuïtie de belangrijkste leidraad is bij het componeren. Dit in tegenstelling tot het Haags constructivisme en de Amsterdamse liefde voor improvisatie. Omdat het repertoire dat deze School heeft voortgebracht voor vocale ensembles relatief beperkt is, heeft het Egidius Kwartet een zestal componisten geïnspireerd, geprovoceerd en uitgenodigd tot het maken van nieuw werk. Het zijn: Hans Koolmees, Piet Jan van Rossum, Astrid kruisselbrink, Felipe Perez Santiago, Daan Verlaan en Joey Roukens.

Het Egidius Kwartet, dat een internationale reputatie heeft op het gebied van de uitvoering van renaissance muziek, heeft in de afgelopen jaren vele componisten uitgenodigd tot het schrijven van nieuw werk. Ondanks de verschillen is de gemene deler van die componisten dat zij allen doorgaans in idioom en stijl verwantschappen hebben met de *core-business* van het kwartet, de Renaissance: Componisten als Daan Manneke, Caliope Tsoupaki, Bart Visman en Joop Voorn

Met *Zingen na Zadkine* verlaat het kwartet willens en wetens dit 'veilige' pad en heeft *carte blanche* gegeven aan een jongere generatie die met popelementen, collage technieken, elektronica en percussieve patronen werkt. Bovendien zal het concert volledig 'plugged' worden uitgevoerd tegen een geprojecteerd decor van beelden van de veranderende stad.

Kortom, het Egidius Kwartet gaat op avontuur en wil de conventies voorbij.

Rotterdamse School

-Zingen na Zadkine- (de componisten)

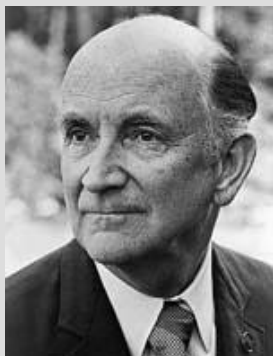
Alexander Voormolen

*Rotterdam 3 maart 1895 - † Leidschendam 12 nov. 1980

Het gevoel miskend en vergeten te zijn, heeft na de Tweede Wereldoorlog het leven van deze vroeger zo spirituele levensgenieter met toenemende bitterheid vervuld, gekweld als hij bovendien was door allerlei pijnlijk lichamelijk ongemak.

Herinnering aan Holland (1947/1967)

Tekst: HERMAN MARSMAN

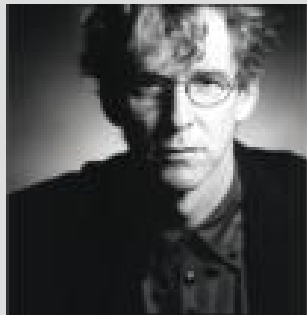
Henk Badings

*17 januari 1907 Bandoeng - † 26 juni 1987 Maarheeze

Was in 1934 compositiedocent Rotterdams Conservatorium. Eerst was hij in hoge mate beïnvloed door het Franse compositie idioom. De periode na de oorlog is gekenmerkt door een intensieve kennismaking met de elektronische muziek.

Feuillage du coeur & Prière blanche (1987)

Tekst: MAURICE MAETERLINCK

Hans Koolmees

* 27 oktober 1959 Abcoude, woont en werkt in Rotterdam

Hij is componist, organist en artistiek leider van het Doelen Ensemble
Quotes: 'Er is maar één stad in Nederland!' En: 'Ironie is nodig: geen fotorealisme, maar een stripachtige realiteit.'

Estampie (een scat-bewerking van een bewerking)

Donald Bentvelsen *11 april 1964

De sterke hallucinatoire kwaliteit van Zadkines gedichten inspireerde de bas van het kwartet tot het toonzetten van enkele ervan. In de teksten wordt, zoals in de beeldhouwwerken, de werkelijkheid opgerekt. Het compositorisch idioom van Bentvelsen zou men, met een knipoog, 'opgerekt Frans' kunnen noemen.

Quatre poèmes de Ossip Zadkine

Piet-Jan van Rossum

*25 januari 1966 Delft, studeerde in Rotterdam.

Spelend met tijd en vorm, met vensters naar tuinen waar de tijd trager verloopt: een houten balk vol splinters, stukken schoonheid en het breken of ontbreken daarvan, veel wachten, stiltes.

Fascinatie met gekraste film, roest, een gebroken stem, grammofoonplaten, ouder worden. Het gaat allemaal over het vinden van een nieuwe schoonheid in de corrosie van een oude (klank)wereld.

Nieuw werk, ntb.

Astrid Kruisselbrink

*1972 Velsen, studeerde bij Klaas de Vries

“Als rechtgeaard aanhanger van de Rotterdamse School schuwt ze het grote gebaar niet.”
(*Jaco Mijnheer in De Volkskrant*)

“Kruisselbrink heeft een fantasie die er niet om liegt, en of haar volgende stuk nu over de afwasborstel gaat of over de kosmos, het is zaak om het in de gaten te houden.”
(*Roland de Beer in NRC*)

Monolied, een klankbeeld voor de wederopgebouwde stad.

Tekst: “Ossip Zadkine” van Lucebert. Voor 4 mannenstemmen en door hen zelf te bespelen percussie.

Felipe Pérez Santiago

*12 november 1973, Mexico, woont en werkt in Rotterdam

Verhuisde naar Nederland om aan het Rotterdams conservatorium te studeren. Zijn composities omvatten uiteenlopende genres, waaronder: concerten, dansmuziek, opera, video- en filmmuziek en multimedia producties. In 2005 verwierf hij de Nederlandse nationaliteit.

Nieuw werk, ntb.

Daan Verlaan

*28 januari 1978, Leiden. Studeert in Rotterdam

“Sing with your tongue, produce a symphony!”
(*Quote van Daan Verlaan*)

“Classicus, mathematisch, gecompliceerd, veel elan en briljant !”
(*Daan Manneke over Daan Verlaan*)

Nieuw werk, ntb.

Joey Roukens

*28 maart 1982 Schiedam, groeide op in Vlaardingen, leerling van Klaas de Vries

Joey hanteert een stijl waarin heden en verleden, diatoniek en chromatiek, tonaliteit en atonaliteit hand in hand gaan. Hij is open voor zoveel mogelijk soorten en stijlen muziek, nieuwe en oude, westerse en oosterse, kunst en kitsch, ‘serieuze’ en populaire muziek.

Un, deux, trois. Trois petits chants

Zadkines meest eenvoudige gedichtje ligt ten grondslag aan een compacte cyclus waarin geritmiseerde spraak, mysterieuze klinkerzang, tekstrecitatie waarin Zadkine de indruk beschrijft die het in de oorlog verwoeste Rotterdam op hem maakte. Op het einde komt nog een vage herinnering van Renaissance muziek voorbij.